

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XL.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

primo manè. Ità ferunt apertum calum luce meridiana
fulgentius per horam integram claruisse, vt luna, qua
tum plena erat, omninò non videretur. Crux interim
visa est in medio dependere, gemmis etiam interlucen-
tibus notabilis. Imperator autem, audita morte pontifi-
cis, Romam contendit, consensumq; Iohanni, qui Gela-
sius II. dictus est, praeuit. Electus autem cum se Impe-
ratoris communioni subtraheret, ab ipso improbatum: &
Burdinus quidam ab Hispania superueniens, ab Impe-
ratore in sedè Petri collocatur. Romani tamen aliquan-
to diuersius rem narrant: Gelasium ritè electum: Cuius
Romanos, Fregepanos appellatos, quorū princeps Cin-
cius, conclaue irrumpentes, cum pontificem ex sua fa-
milia deposceret, malè senem multatum in vincula ra-
puisse: sed inde erutum aliorum manu Romanorū, per-
ductum in Tybrim, vt abiret, aduersante vento cum
anne & mari, superuenientes Teutonicos, fugam pro-
hibuisse, noctū tamen deportatum: Inde creatum quen-
dam Mauricum, quem Gregorium dixere VIII. Aduer-
sarij tamen irrisione quadam vocitasse Burdinū. Cuius-
que Gelasius in Campania se contineret, & magna Ita-
lia pars illi accederet, Henricum redysse in Lombardi-
am. Quo tempore Gelasius in Urbem, amicorum freta
auxilio, redijt: Deinde vbi contendit in Galliam, cele-
brato concilio, diem suum obijt. Calixtus illi surrogatus,
Milo prius dictus, episcopus Viennensis.

CAPVT XL.

Imperator interea cum audisset in Germania contra
se agi concilia, per Cunonem Praenestinum apostoli-
cae sedis legatum, primum Colonia, deinde Frislarie,
repetita semper Imperatoris excommunicatione, omnia
disimulante tulit. Vbi verò Herbipoli maiorem totius
Germaniae

Germanie fieri cœtum audisset constitutum, vbi etiam de illius depositione ageretur, confestim ex Lombardia mouit in Germaniam, & auctus viribus, aduersantium terras peruastabat, incendio, gladio, rapinis: Quo exemplo, omnia omnium prouinciarum mala sunt renouata. Indè meliori mente, vbi conuentum Herbipolensem distubauit, in Triburiam (Friburgum nunc vocitant) iussit cœtum principum conuenire: Ibi de aduersantium questus iniuria, audiuit in faciem contradictiones ab illis, & factorum suorum reddita ratione, tum res ita inter eos est composita: vt cuiq; spoliato antiqua rediret possessio, principi, ecclesie, monasterio: Fisco præterea Imperatoris redderentur, quæ ab olim illius fuisse constitisset: Ea tum visa rerum quies, sed non quiescebant nuncij sedis apostolicæ, qui circumeuntes prouincias obedientiam pro Calixto deposcebant, abiurato Burdino: concilium tamen cunctis indicitur Lateranense ad diem diuini Lucæ proximum: ad quod etiam Imperator, suus à Cluniacensi abbate, se non defuturum sponderet. Concurrerant ex omni orbe maximè Germania episcopi, pacis & tranquillitatis cupidi. Vallatus papa CCCC. ac XX. patribus in concilio præsedit: Imperator etsi non Vrbi aderat, non tamen erat longinquus, vt facile legatis sedis apostolicæ præberet auditum. Vbi de inuestituris, quæ sola fuit causa dirimens omnia, sermo haberetur, Imperator se cum principibus, quorum præiudicium in ea re vertebatur, loquuturum spopondit, & ex eorum consilio cuncta acturum. Papa in concilio omnium prædecessorum decreta confirmauit: & quæ pro tempore statuenda videbantur decretis, omnes cum benedictione remisit in sua. Burdini deindè schisma magis ac magis euanescebat: regni tamen commotio nullatenus

nus conqueuit. Imperator inde proxima aestate, ducente Friderico de Arnsberg, in Saxoniam descendit: ibique episcopis ab eius se communione retrahentibus, transiit in Germaniam Franciam, nec ibi cunctis aequè gratus. Tum verò terra mirabilius intremuit, ut se quisque de sua correctione putaret admonitum. Mense Iunio in diocesi Treuerensi glacies tantæ magnitudinis decidit, ut aedificia subrueret. In Halberstadeni autem grando decidit illo impetu, ut decem villarum non modo fruges, sed etiam pecora peremisset. Saxones igitur componendæ paci intenti hoc agebant, ut Imperatoris milites nusquam grassandi locum inuenirent. Quin et in Thuringia oppressos plurimos ex his eò necessitatis perpulerunt, ut incursionibus temperarent. Apostolicis autem literis roborati, suis ecclesijs viduatis, de pastorebus prouiderint.

CAPVT XLI.

Annus erat vicesimus primus post mille centum, cum Monasterienses in Westphalia episcopo suo graues, ipsum eò perpulerunt, ut querimoniam Saxonie principibus super illis deponere cogeretur. Erat verò tanta iniuria, ut dissimulandum non putarent. Nam Luderus dux Saxonie, magna vi armorum contrahens, duxit in eos: magnisque malis perdomitos coegit episcopum eiectum recipere, & de iniurijs satisfacere. Sed cum iam oppugnarentur, quadam casella coeperunt igne conflagrare, latiusque coepit incendium dominari, & usque ad ecclesiam primam processit, quam cum ceteris aedificijs consumpsit. Ferebant ciues hoc incendiū diuino factum nutu, & Burchardi, qui ante Henricū ecclesia praerat, & in legatione Imperatoris apud Constantinopolim defecit, oblatio de iniquitate, ut ferebant, acervata.